

Arrest

nr. 210 249 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 maart 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 februari 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 7 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.02.2018 bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter §3 - 2° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; betrokkene toont in de aanvraag zijn identiteit niet aan op de wijze bepaald in § 2, of de aanvraag bevat het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag d.d. 23.02.2018 een kopie van zijn bijlage 26 en een kopie van zijn bijlage 35 voor teneinde zijn identiteit aan te tonen. Echter, deze documenten dragen de vermelding "Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs". Bijgevolg kunnen deze documenten niet aanvaard worden als een bewijs van zijn identiteit. Betrokkene roept in zijn aanvraag evenmin in vrijgesteld te zijn van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen (art. 9ter, §2, 3e lid). Bovendien dienen alle ontvankelijkheidsvoorwaarden vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk. Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (Bureau Clandestienen - fax: 02 274 66 11).”

1.3. Op 7 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Haar eerste en enig middel zet de verzoekende partij uiteen als volgt:

“De enige motivering is dat de ziekte vermeld in het medisch attest niet vergezeld is van een identiteitsbewijs.

Mijn verzoeker heeft in zijn verzoekschrift van 20.02.2018 wel degelijk vrijstelling gevraagd van de verplichting om zijn identiteit aan te tonen. De aanvraag leest :

“Mijn cliënt is bovendien inmiddels goed geïntegreerd. Hij heeft geen identiteitspapieren en kan deze, door zijn plotse vlucht, ook niet bekomen. Mijn verzoeker is ernstig ziek.”

Er is wel degelijk een vraag tot vrijstelling gevraagd.”

2.2. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het verzoekschrift duidelijk de motieven van de eerste bestreden beslissing aangeeft waartegen zij zich richt. Zij stelt dat de enige motivering is dat het medisch attest niet vergezeld is van een identiteitsbewijs. Zij betoogt dat zij wel degelijk vrijstelling van de verplichting haar identiteit aan te tonen heeft gevraagd in haar aanvraag van 20 februari 2018 en dit als volgt: *“Mijn cliënt is bovendien inmiddels goed geïntegreerd. Hij heeft geen identiteitspapieren en kan deze, door zijn plotse vlucht, ook niet bekomen. Mijn verzoeker is ernstig ziek.”* Zij herhaalt dat zij wel degelijk vrijstelling heeft gevraagd.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partij blijkt hiermee voldoende duidelijk dat zij een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur. Het gegeven dat de verzoekende partij dit rechtsbeginsel niet uitdrukkelijk vermeldt, doet hieraan geen afbreuk. De betwisting van de motieven van de eerste bestreden beslissing door te stellen dat zij wel een vrijstelling heeft gevraagd, duidt immers onmiskenbaar op een schending van de materiële motiveringsplicht. De

uiteenzetting die de verzoekende partij dienaangaande naar voor brengt geeft daarnaast ook voldoende aan op welke wijze de eerste bestreden beslissing deze motiveringsplicht schendt, met name door te stellen dat er geen identiteitsbewijs voorligt, terwijl zij wel degelijk vrijstelling heeft gevraagd.

2.3. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat het motief dat er geen identiteitsbewijs voorligt, niet het enige motief is van de eerste bestreden beslissing, nu uit de motieven van voormelde beslissing duidelijk blijkt enerzijds dat de verzoekende partij in haar aanvraag haar identiteit niet aantoonde op de wijze bepaald in artikel 9*ter*, §2 van de Vreemdelingenwet daar zij een kopie voorlegt van haar bijlage 26 en van haar bijlage 35, doch dat deze documenten de vermelding dragen *“Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs”*, dat deze documenten niet kunnen aanvaard worden als bewijs van identiteit en anderzijds dat de aanvraag het bewijs voorziet in artikel 9*ter*, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet niet bevat waarbij wordt verduidelijkt dat de verzoekende partij in haar aanvraag niet inroept vrijgesteld te zijn van de verplichting om haar identiteit aan te tonen waarbij verwezen wordt naar artikel 9*ter*, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet. Daarnaast wordt gemotiveerd dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van het indienen van de initiële aanvraag en de aanvraag bijgevolg onontvankelijk is. Daarnaast wordt nog opgemerkt dat het de verzoekende partij vrijstaat eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van haar bevel om het grondgebied te verlaten, dat deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid, dat deze vraag het voorwerp zal uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.5. Waar de verzoekende partij betoogt dat zij in haar aanvraag van 20 februari 2018 wel degelijk de vrijstelling heeft gevraagd van de verplichting haar identiteit aan te tonen, door erop te wijzen dat zij door haar plotse vlucht geen identiteitspapieren kan bekomen, wijst de Raad erop dat in de eerste bestreden beslissing geenszins wordt gemotiveerd dat de verzoekende partij geen vrijstelling heeft gevraagd van de verplichting haar identiteit aan te tonen, doch wel dat de aanvraag het bewijs voorziet in artikel 9*ter*, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet niet bevat waarbij wordt verduidelijkt dat de verzoekende partij in haar aanvraag niet inroept vrijgesteld te zijn van de verplichting om haar identiteit aan te tonen waarbij verwezen wordt naar artikel 9*ter*, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Nog daargelaten de vaststelling dat uit de aanvraag van 20 februari 2018 geenszins blijkt dat zij een vrijstelling heeft gevraagd van de verplichting haar identiteit aan te tonen, door erop te wijzen dat zij door haar plotse vlucht geen identiteitspapieren kan bekomen, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet aantoonde op welke wijze het feit dat zij eventueel een vrijstelling zou gevraagd hebben op grond van de reden dat zij door haar plotse vlucht geen identiteitspapieren kan bekomen, afbreuk kan doen aan voormelde motieven of kan aantonen dat ten onrechte werd vastgesteld dat de aanvraag onontvankelijk is.

De Raad verduidelijkt hierbij nog dat artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet geen bepaling bevat die voorziet dat een vreemdeling de onmogelijkheid tot het verkrijgen van identiteitsdocumenten of van bewijzen van identiteit kan aantonen, teneinde een vrijstelling te verkrijgen van de vereiste de identiteit aan te tonen. Artikel 9*ter*, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt wel dat de verplichting om zijn identiteit aan te tonen niet van toepassing is op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken en dat de vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, dit uitdrukkelijk aantoonde in de aanvraag.

De verzoekende partij toont geenszins aan dat zij had ingeroepen zich in voormeld geval te bevinden zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing.

2.6. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij op basis van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat de verzoekende partij in haar aanvraag haar identiteit

niet aantoont op de wijze bepaald in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet of dat de aanvraag het bewijs voorzien in artikel 9ter, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet niet bevat, zodat de aanvraag onontvankelijk is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER